

2.11. Privatiseringer.

Privatiseringer er det eneste politiske redskab, som på en og samme tid er i stand til både at frigøre penge til skattelettelser og skabe indtægter til brug for gældsafdrag. Derfor foreslås der i denne oversigt over ændringsforslag, at der i alt gennemføres privatiseringer for 11 mia. kr i 1991. Der kan privatiseres for langt større beløb, det forventes dog ikke at det er muligt at nå mere end 11 mia. kr. i 1991. De vil give sig udslag i at ca. 25.000 personer overgår fra at være offentligt ansat til privat beskæftigelse.

2.12. Finanspolitisk resultat af Z-planen.

De finanspolitiske konsekvenser af disse ændringsforslag kan opsummeres i følgende hovedtal. Se i øvrigt nærmere under de enkelte ændringsforslag og konti:

Samlede besparelser, netto:	30 mia. kr.
Samlede gældsafdrag:	225 mia. kr.
Samlede sparede renteudgifter:	25 mia. kr.
Et finanslovoverskud på:	24 mia. kr.
Samlede skattelettelser brutto:	43 mia. kr.*

* Virkningen af skattelettelserne vil for staten være et provenutab på 14 mia. kr., mens kommunerne netto vil miste 10 mia. kr.

2.13. Virkningerne af Z-planen.

A: Den *naturlige afgang* i den offentlige sektor under et er på ca. 8 pct. om året (Finansministeriet juni 1988). Regner vi forsigtigt med 7 pct. så svarer det til ca. 60.000 stillinger. I følge finansministeriets tal fra oktober 1990 var der allerede i 1987 957.322 personer ansat ved det offentlige, når alle institutioner, som er helt eller overvejende ejet af det offentlige, også regnes med.

Fremskridtspartiet regner med, at halvdelen af de job, der bliver ledige ved naturlig afgang må genbesættes, eftersom den naturlige afgang ikke falder jævnt. En reduktion på netto 30.000 offentlige stillinger i 1991, uden afskedigelser, anses derfor som værende realistisk. Netto betyder det, at der godt kan nyansættes et sted, mod så at afskedige et andet. De beskrevne privatiseringer betyder, at yderligere 25.000 personer overgår fra offentlig til privat ansættelse.

B: Regeringen vurderer i Budgetoversigt 2 af 1990, at *ledigheden* i 1991 vil blive på 280.000 personer (10.000 flere end i 1990!). Fremskridtspartiet vurderer, at de betydelige privatiseringer og skattelettelser, dette katalog forudsætter, vil kunne reducere antallet af arbejdsløse og bistandsmodtagere med 180.000 personer over de to år - eller svarende til 90.000 i 1991.

C: Den samlede *beskæftigelse* i den *private sektor* er i dag på 1,7 mio. personer. Når Fremskridtspartiet forudsætter, at der i løbet af 1991 skal skabes plads i den private sektor til både 90.000 personer fra arbejdsløsheds- eller bistandskøen (jf. punkt B) og 30.000 personer som ellers skulle have været offentligt ansat (jf. punkt A) - så svarer dette til en forøgelse af beskæftigelsen i den private sektor på 7 pct.

En 7 pct. vækst i den private sektor, mener Fremskridtspartiet er realistisk, når der tages behørig hensyn til de betydelige skattelettelser Z-planen forudsætter. Til sammenligning vil vi anføre 1969 - 'det skattefrie år' - hvor der netop skete en tilsvarende kraftig vækst i erhvervslivet. Dengang var det kortvarigt, alle vidste, at i 1970 var der igen fuld skat. Z-planen er bedre derved, at skattelettelserne er permanente og erhvervslivet kan have tiltro til og investere ud fra.

D: Når Fremskridtspartiets plan gennemføres, vil en lang række tidligere 'gratysydelse' skulle betales af brugerne. Det betyder, at brugerbetaling vil blive meget mere udbredt end i dag. Fremskridtspartiet er tilhænger af brugerbetaling, når det sker samtidig med skattelettelser.

Hvis derimod brugerbetaling indføres uden samtidige skattelettelser, vil betalingen blot medvirke til at forhøje skatte trykket, og det er Fremskridtspartiet imod.

E: Betalingsbalancen vil ikke lide væsentligt under den manøvre der lægges om til i disse ændringsforslag. Det er Fremskridtspartiets skøn, at en betalingsbalanceforværring på måske 7,3